

Когато не намърва миръ ни предъ Олтаря даже,
Дали чловѣкъ пакъ трѣба да живѣе!

* * *

Животъ или небитие: въпросътъ ето гдѣ е! . .
Кое е по-добро, по-доблестно кое е:
Да ли да прѣклонимъ безропотно глава
Подъ ударитъ на жестоката сѣдба,
Или пакъ грѣмътъ съ грѣмъ да отстраниме,
Съ едно замахванье да прекратиме
Свѣтовната борба,
И отъ бѣди да се освободиме?

* *

Животътъ си да съкратишъ, —
Туй значи да заспишъ! . .
Конецъ многожеланный, да,
За съка земна суета!
Досвършване на всичкитъ мъченья,
Наслѣдство наше подъ небето!
Прѣмахване на всичкитъ вълненья
Отъ разума и отъ сърцето!

* *

Да, себе си да осмъртишъ, —
Туй значи да заспишъ!
Да ли е тѣй, уви! . . Въ смъртта очи като затворѣхъ,
Не ще ли глѣдамъ пакъ? . . Не ще ли слушамъ пакъ,
Кога престанѣ да говорѣхъ? . .
Въ гробовний сѣнь, въ незнайний онзи мракъ,
Дали не ще на посѣтѣхъ видѣния безъ брой
И грозотѣ, и сѣнища цѣлъ рой? . .
Задгробния покой, —
Покой ли е, кой знае?
Кой знай, уви!
Три педи трапъ какво тай,
Въ нищожеството що стои? . . .
Да ли страдалецътъ и тамъ не ще страдае,
Да ли мечтателътъ и тамъ не ще мечтае? .
О, ето спѣнката предъ нашето рѣшенье
Да търсимъ бързо избавленье